VIII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Polityki Senioralnej**
(nr 16)
z dnia 9 czerwca 2016 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Polityki Senioralnej (nr 16)

9 czerwca 2016 r.

Komisja, obradująca pod przewodnictwem posła **Michała Szczerby (PO)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, wysłuchała:

– informacji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na temat bezpieczeństwa osób starszych. Działania prewencyjne przeciwko oszustwom wobec osób starszych.

W posiedzeniu udział wzięli: **Tomasz Deptuła** zastępca dyrektora Departamentu Komunikacji Społecznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, **Dariusz Minkiewicz** dyrektor Biura Prewencji młodszy inspektor Komendy Głównej Policji wraz ze współpracownikami, **Stefan Kałucki** przedstawiciel Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Janusz Szymborski** członek Rządowej Radu Ludnościowej, **Krystyna Lewkowicz** przewodnicząca Obywatelskiego Parlamentu Seniorów, **Elżbieta Ostrowska** przewodnicząca Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów, **Barbara Kucharska** pełnomocnik ds. polityki senioralnej woj. mazowieckiego, **Anna Jakrzewska-Sawińska** dyrektor medyczny Domu Pomocy Geriatrycznej, **Jerzy Płókarz** prezes Krajowego Sztabu Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej, **Robert Majkowski** prezes Funduszu Hipotecznego, **Renata Ekielska** sekretarz Komisji Organizacyjno-Prawnej OPS, **Jakub Gołąb** członek Zarządu Fundacji Zdrowego Starzenia, **Tomasz Uchman** redaktor Gazety Powiatowej, **Zbigniew Skawiński** przewodniczący Rady Seniorów Tomaszów Lubelski, **Marek Bryłowski** wiceprzewodniczący Warszawskiej Rady Seniorów, **Stanisław Trzmiel** członek WRS, **Wiesława Schubert-Figarska** członek Rady Seniorów Bemowo, **Iwona Kałaska** Rada Seniorów, **Hanna Surawska** wiceprezes Uniwersytetu Trzeciego Wieku Wesoła, **Maria Godllewska** wiceprezes UTW Woli i Bemowa, **Michalina Chojnowska** sekretarz WUTW im. Fryderyka Chopina, **Andrzej Blus** wiceprezes TUTW Ursus, **Krystyna Witkowska** UTW, **Katarzyna Wieczorowska-Tobis** i **Rafał Sapuła** – stali doradcy Komisji oraz **Dominika Górnicka** – asystentka przewodniczącej Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Elżbieta Przybylska i Anna Czechowska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Dzień dobry państwu. Szanowni państwo, otwieram szesnaste posiedzenie Komisji Polityki Senioralnej. Stwierdzam, że mamy kworum. Witam panie i panów posłów, witam zaproszonych gości, witam przedstawicieli Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z panem dyrektorem Tomaszem Deptułą z Departamentu Komunikacji Społecznej MSWiA, witam również pana Dariusza Minkiewicza, dyrektora Biura Prewencji Komendy Głównej Policji i witam wszystkich zaproszonych gości, przedstawicieli instytucji, organizacji pozarządowych. Porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia przewiduje rozpatrzenie informacji Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na temat bezpieczeństwa osób starszych, w szczególności chodzi tutaj o działania prewencyjne przeciwko oszustwom wobec osób starszych. Chciałbym zadać pytanie, czy są jakieś uwagi do porządku dziennego? Nie ma. Stwierdzam zatem przyjęcie porządku dziennego.

Szanowni państwo, przejdziemy do punktu, o którego zreferowanie proszę pana dyrektora Tomasza Deptułę.

Zastępca dyrektora Departamentu Komunikacji Społecznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Tomasz Deptuła:

Dzień dobry państwu. Panie przewodniczący, chciałem przedstawić państwu informację Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na temat bezpieczeństwa osób starszych.

Państwo również otrzymali przekazane przez MSWA informacje na temat projektów realizowanych przez nasz resort. W ramach realizowanego w latach 2007-2015 rządowego programu ograniczania przestępczości i aspołecznych zachowań „Razem bezpieczniej” zarówno w roku ubiegłym jak i w latach poprzednich dofinansowanie otrzymywały m.in. projekty o charakterze profilaktyczno-prewencyjnym, skierowane także do osób starszych i były one realizowane przez jednostki samorządu terytorialnego oraz organizacje pozarządowe. Przede wszystkim dotyczyło to obszarów, które obejmował program „Razem bezpieczniej”, m.in. chodziło o bezpieczeństwo w miejscach publicznych, w miejscu zamieszkania i bezpieczeństwo w ruchu drogowym. Projekty o charakterze programowym miały na celu podniesienie świadomości seniorów na temat występujących zagrożeń, a także aktywizację środowisk lokalnych i współdziałanie różnych przedmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo na danym terenie.

W materiale zbiorczym, który państwo otrzymali, przedstawiliśmy informacje o kilku przykładowych projektach zrealizowanych w poprzednich dwóch latach, których elementem były działania skierowane również, ale nie wyłącznie, do seniorów. Kilka przykładów: w woj. świętokrzyskim realizowaliśmy program „Starachowice – bezpieczne w praktyce”, w woj. wielkopolskim dwa programy – „Zagraj bezpiecznie” w gminie Pralin albo „Turek – miasto bezpieczne”, w woj. mazowieckim – „Senior bezpieczny w ruchu drogowym”, w woj. kujawsko-pomorskim – „Bezpieczne Wąbrzeźno”, w warmińsko-mazurskim – „On, ty i ja na tej samej drodze”.

Jeżeli chodzi o obecnie realizowane programy, to zgodnie z dokumentem „Strategia sprawne państwo 2020” w MSWiA opracowano program ograniczania przestępczości aspołecznych zachowań „Razem bezpieczniej 2016-2017 im. Władysława Stasiaka”. Został on przyjęty przez Radę Ministrów i oficjalnie zainaugurowany 21 marca 2016 r. I właśnie w ramach tego programu będą realizowane projekty na rzecz poprawy bezpieczeństwa. W programie przyjęto jako główny cel wspieranie działań na rzecz bezpieczeństwa społeczności lokalnych, w tym także środowisk seniorów. W ramach programu przewiduje się działania szczegółowe, takie jak np. „Edukacja dla bezpieczeństwa”, w tym upowszechnienie wiedzy i dobrych praktyk w zakresie stosowania zasad bezpiecznego zachowania, m.in. bezpieczeństwa seniorów. Analogicznie jak w latach ubiegłych, bo ten program jest kontynuacją programów realizowanych w latach poprzednich, środki finansowe zostaną przeznaczone przede wszystkim na dofinansowanie zadań o charakterze profilaktyczno-prewencyjnym, będą obejmować lokalne projekty realizowane w celach szczegółowych programów.

Problem bezpieczeństwa osób starszych wpisuje się także w założenia ogólnopolskich i lokalnych programów profilaktycznych poświęconych osobom starszym pt. „Bezpieczny senior”, realizowanych przez policję oraz ukierunkowanych na bezpieczeństwo seniorów. Projekty te realizowane są zazwyczaj w partnerstwie międzyinstytucjonalnym i opierają się na wielokierunkowej współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego oraz organizacjami pozarządowymi. Głównym celem tych programów jest podniesienie świadomości osób starszych, ograniczenie liczby przestępstw popełnianych na ich szkodę, ochrona interesów konsumentów oraz promocja zdrowego i bezpiecznego stylu życia wśród seniorów.

Jednym z najbardziej dotkliwych przestępstw popełnianych na szkodę osób starszych jest oszustwo dokonywane metodami „na wnuczka” albo „na policjanta”. Przy tego rodzaju zdarzeniach ofiary tracą zazwyczaj oszczędności swojego życia.

Szczegółowe informacje opracowane przez KGP dotyczące realizowanych przez poszczególne jednostki terenowe policji programów profilaktyczno-prewencyjnych, ukierunkowanych na bezpieczeństwo osób starszych, zostały przedstawione w załączeniu do informacji MSWiA przekazanej do pana przewodniczącego i pani przewodniczącej Komisji Polityki Senioralnej.

Jeżeli chodzi o ogólne informacje na ten temat, to do tego bym się na razie ograniczył. Poprosimy teraz pana dyrektora o przedstawienie stanowiska.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Bardzo dziękujemy panu dyrektorowi. Rozumiem, że w tej chwili pan dyrektor Minkiewicz, tak?

Dyrektor Biura Prewencji Komendy Głównej Policji, młodszy inspektor Dariusz Minkiewicz:

Dziękuję ślicznie za głos. Panie przewodniczący, szanowna Komisjo. Dyrektor Biura Prewencji Komendy Głównej Policji młodszy inspektor Dariusz Minkiewicz. Szanowna Komisja otrzymała dosyć szczegółowy materiał informujący o zadaniach, które realizują poszczególne województwa. Może więc tylko gwoli pewnego uzupełnienia tego stanowiska, które pan dyrektor Departamentu Komunikacji Społecznej przedstawił. Szanowni państwo, kilka słów na temat form i kierunków współpracy z instytucjami pozapolicyjnymi na rzecz bezpieczeństwa osób starszych. Zakres współpracy dotyczy zarówno samorządu terytorialnego, środków masowego przekazu, organizacji kościelnych, agend pocztowych, jak również instytucji finansowych. Jeżeli chodzi o element samorządu terytorialnego, to nasze kierunki współpracy dotyczyły w szczególności umieszczania informacji na temat prowadzonych działań na stronach internetowych administracji samorządowej, współorganizacji spotkań z seniorami, podczas których przekazywane są treści związane z zagrożeniami, z jakimi mogą się spotykać w codziennych życiu, rozpowszechnianie materiałów profilaktycznych, promowanie i efektywne wykorzystywanie możliwości technicznych, a w szczególności monitoringu wizyjnego miejsc publicznych połączonego z odpowiednią organizacją służby policji czy też straży miejskich i gminnych. Środki masowego przekazu – to w szczególności prowadzenie kampanii promocyjnej dotyczącej bezpieczeństwa osób starszych, ale też cykl reportaży, audycji radiowych i telewizyjnych poświęconych bezpieczeństwu w miejscu zamieszkania. Organizacje kościelne, które też się w to włączyły – to głównie temat dotyczący odczytu apelu podczas mszy do społeczności lokalnej na temat zabezpieczenia mienia przed kradzieżami, zwłaszcza przez osoby starsze. Agendy pocztowe – to wspieranie i promowanie działań budujących więzi społeczne, rozpowszechnianie materiałów profilaktycznych wśród seniorów przez listonoszy. Instytucje finansowe – to umieszczanie informacji na temat prowadzonych działań na stronach internetowych, ale również rozpowszechnianie materiałów profilaktycznych wśród seniorów przez inkasentów spisujących stan liczników.

Szanowni państwo, wymienione działania opierają się przede wszystkim na ograniczeniu zachowań wiktymologicznych i zapobieganiu zdarzeniom, których ofiarami są osoby starsze, m.in. przez edukację seniorów w zakresie zapobiegania przestępstw, w tym metod działania sprawców, które bardzo ewoluują, bo np. początkowo nagłośniona informacja dotycząca sposobu dokonywania przestępstw na osobach starszych metodą „na wnuczka" czy też „na policjanta" przybiera obecnie postać metody „na funkcjonariusza CBŚ". Za chwileczkę podam państwu pewne liczby, które zobrazują skalę i, powiem też, po części pewną tragedię, ponieważ ci ludzie bardzo często tracą oszczędności swojego życia. Za chwilę do tego przejdę.

Teraz jeszcze bym odniósł się do pewnych kierunków, które przyjęliśmy jako założenia. Są to: aktywizacja osób w podeszłym wieku do działań w zakresie skutecznej pomocy sąsiedzkiej, edukacja seniorów w zakresie przysługujących im uprawnień w przypadku zawierania umów na odległość lub poza siedzibą przedsiębiorstwa, podniesienie poziomu świadomości seniorów w kwestii wpływu na własne bezpieczeństwo w wyniku prawidłowych zachowań w sytuacji zagrożenia. Powyższe działania służą podnoszeniu świadomości osób starszych, jeśli idzie właśnie o zagrożenia związane z przestępczością.

Działania te realizowane są, tak jak powiedziałem państwu, przez komendy wojewódzkie policji, zespoły do spraw prewencji, ale również pracowników i funkcjonariuszy Komendy Głównej. W celu przybliżenia, jeżeli państwo pozwolą, kilka danych bym przytoczył, jeśli chodzi o sytuacje związane z typowymi już działaniami policji w tym zakresie. I może nie wracajmy do roku 2015, tylko parę zdań bym powiedział, jeżeli chodzi o rok 2016, a więc to jest ten okres 1 stycznia – końcówka maja. Odnotowaliśmy na terenie kraju ogólnie 524 tego typu zdarzenia, z czego 362 przypadki stanowiły usiłowania dokonania takiego zdarzenia przestępczego, ale niestety były też 162 przypadki

skutecznego działania: „na policjanta" w 154 przypadkach i „na wnuczka" w 8 przypadkach. Szanowni państwo, straty poniesione wskutek tych działań przestępczych, tylko za pierwszych pięć miesięcy wynoszą koło 6 mln zł.

Jeżeli chodzi o skuteczność, to nie ukrywam, że po części dzięki temu, że świadomość i pewna już doza takiej nieufności osób starszych, jak też pewien sposób reakcji, jeżeli chodzi o osoby, które wypłacają te pieniądze na poczcie czy w banku, powoduje, że ta skuteczność wzrasta i to dzięki właśnie takim działaniom. Bo udało się nam zatrzymać w tym okresie 74 osoby, wobec których postawiono łącznie 228 zarzutów. Co prawda, wartość odzyskanego mienia jest niższa niż wartość utraconego, niemniej widzimy tendencję niejako poprawy, jeżeli chodzi o skuteczność i w ogóle o wymiar przestępstw. Pragnę też państwu powiedzieć – wydaje się to istotne, żeby państwo wiedzieli – że w latach 2006 i 2014 r. skala zjawiska bardzo ewaluowała: w 2006 r. tych zdarzeń odnotowaliśmy 430-440, lata 2009-2012 były na podobnym poziomie, niemniej ze wzrostem, tj. około 1100 zdarzeń przestępczych, a rok 2014 to jest eskalacja tych zdarzeń, którą odnotowaliśmy w wymiarze prawie 2 tys. Również w tym czasie nastąpiło istotne pogłębienie skali tego utraconego majątku, bo to są kwoty rzędu 19 mln zł.

Szanowni państwo, kilka informacji na temat tego, które osoby, jeżeli chodzi o przedział wiekowy, najczęściej padają ofiarami przestępstw „na wnuczka". W wieku 70-79 lat – 44% osób, 80- 98 lat – 36% osób, 60-69 lat – 16% osób. Liczba ofiar, jak widać, stosunkowo się zmniejsza wśród osób młodszych.

Jeżeli będą jakieś pytania, potrzebne materiały, oczywiście służę informacją, jak również informacjami w postaci uzupełnienia odniesienia się do ewentualnych zapytań ze strony szanownej Komisji. Dziękuję ślicznie, panie przewodniczący, szanowni państwo.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Dziękuję bardzo. Czy jeszcze ktoś z gości, rządu i komendy głównej chciałby zabrać głos? Nie widzę. W związku z tym rozpoczynamy dyskusję. Kto z państwa chciałby zabrać głos? Może ktoś z państwa posłów ewentualnie na początek? Jeżeli nie, to bardzo proszę, pan profesor Janusz Szymborski jako pierwszy.

Członek Rządowej Rady Ludnościowej Janusz Szymborski:

Janusz Szymborski, Rządowa Rady Ludnościowa. Chciałbym przekazać taką własną refleksję, że ten materiał bardzo mi się podoba, dlatego, że pokazuje wiele przedsięwzięć, które nie muszą być organizowane centralnie, ale dzieją się na szczeblu lokalnym. I one wynikają z programu, który jest mi dobrze znany, z tego programu „Razem bezpieczniej", realizowanego w latach 2007-2015. On mi się podobał właśnie, dlatego że nie był programem narzucającym jakieś rozwiązania, tylko raczej koordynującym i przekazującym dobre praktyki z jednego do drugiego rejonu. I widzę w tych sprawozdaniach komend wojewódzkich policji wiele inicjatyw już na rok 2016, 2017.

Moje pytanie zmierza ku temu – czy będzie jakaś kontynuacja tego koordynacyjnego programu „Razem bezpieczniej", czy teraz już ten program został zakończony i będą tylko te rozproszone działania, a komenda główna będzie to zbierać?

Mój głos służy po prostu docenieniu tych działań profilaktycznych. Ale na koniec, ponieważ państwo reprezentują MSWiA, a więc nie tylko policję, ale i inne służby mundurowe, to zawsze przy takiej okazji pozwalam sobie zaznaczyć, że jest jedna służba mundurowa, która wbrew nazwie prowadzi, np. w odniesieniu do dzieci, wiele działań profilaktycznych na bardzo wysokim poziomie, we współpracy z organizacjami międzynarodowymi. Tą służbą jest straż pożarna. Ja ani razu w tym materiale nie znalazłem odniesienia do straży pożarnej. Czy jest w sprawie bezpieczeństwa także osób starszych jakaś współpraca policji ze strażą pożarną? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Bardzo dziękuję. Pani przewodnicząca pani doktor Elżbieta Ostrowska, Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów.

Przewodnicząca Polskiego Związku Emerytów, Rencistów i Inwalidów Elżbieta Ostrowska:

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, panowie i panie posłanki, szanowni państwo. Temat dotyczący nas, seniorów, jest rzeczywiście szalenie istotny. Byłoby nam trochę łatwiej dyskutować, gdybyśmy dostali materiał, o którym wspominał pan dyrektor i który tak chwalił pan profesor, bo ten materiał, z tego co się orientuję, nie dotarł do większości spośród nas.

Chciałam powiedzieć, że oprócz działań godzących w interesy i bezpieczeństwo seniorów, działań będących wynikiem przestępstwa, naruszania prawa, o których panowie mówili, jest też bardzo duży obszar działań zagrażających bezpieczeństwu, choć prowadzonych zgodnie z prawem. Myślę tutaj o praktykach wielu firm, które przestrzegając formalnie prawa, prowadzą seniorów do podjęcia decyzji szkodliwych dla nich, naruszających ich interesy materialne.

Przeglądałam strony internetowe poświęcone oszustwom na niekorzyść osób starszych i stwierdziłam, że mało chwalebny prym w tej chwili wiodą firmy telekomunikacyjne, które wmawiają – przepraszam za werbalizm – seniorom, często osobom w bardzo zaawansowanym wieku, abonamenty zawierające usługi absolutnie im nieprzydatne, a niestety kosztowne. To są działania, jak mówię, pozornie zgodne z prawem, bo senior wysłuchuje oferty i podejmuje teoretycznie samodzielnie decyzję, ale są to działania co najmniej nieetyczne, a na pewno naruszające pewne zasady postępowania przedsiębiorstw.

Myślę, że byłoby interesujące, gdyby np. przedstawiciele Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mogli nam powiedzieć, w jaki sposób są chronione interesy w szczególności osób starszych, choć oczywiście nie tylko, w zwalczaniu tego typu zachowań, zachowań polegających na narzucaniu konsumentom niedozwolonych, czyli abuzywnych klauzul, zachowań naruszających konkurencję, bo te firmy w ten sposób walczą o swoją pozycję konkurencyjną, ale oczywiście to jest walka nieczysta, walka odbywająca się kosztem interesów konsumenta. A zatem myślę, że mówiąc o bezpieczeństwie seniorów, powinniśmy również ten obszar interesów i możliwych naruszeń jego interesów uwzględniać. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Bardzo dziękuję pani przewodniczącej za tę wypowiedź i propozycję. Jesteśmy w przededniu przygotowywania planu pracy na kolejne półrocze i na pewno temat ochrony konsumentów i prezentacji tego zjawiska przez UOKiK byłby jak najbardziej wskazany i taki punkt zaproponujemy. Czy ktoś jeszcze z państwa? Bardzo proszę, pani Maria Godlewska, UTW Wola i Bemowo.

Wiceprezes Uniwersytetu Trzeciego Wieku Woli i Bemowa Maria Godlewska:

Chciałam się tylko z państwem podzielić taką uwagą, że uniwersytet Woli i Bemowa systematycznie zaprasza przedstawicieli komendy rejonowej policji, którzy po prostu informują słuchaczy o zagrożeniach, jakie w danym momencie są, tych, które już były, i tych nowych, które po prostu się pojawiają. To tylko tyle o tym, że my na bieżąco współpracujemy po prostu z tą komendą.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Dziękuję bardzo. Jeszcze widziałem na początku panią profesor. Pani profesor Wieczorowska-Tobis, stały doradca Komisji.

Stały doradca Komisji Katarzyna Wieczorowska-Tobis:

Bardzo dziękuję, panie przewodniczący. Na podstawie własnych doświadczeń, jak i na podstawie lektury tych materiałów, które otrzymałam, wrażenie robi ogrom pracy podejmowanej na rzecz bezpieczeństwa seniorów. Ale z jednej strony, z naszych własnych doświadczeń z komendą wojewódzką, a z drugiej strony też z obserwacji seniorów wynika, że te działania są bardzo nieefektywne. Bo to jest tak, że seniorzy biorą udział w spotkaniach, czyli powinni wiedzieć, co im grozi, po czym niestety padają ofiarami rozmaitych działań zarówno tych bezpośrednio nieuczciwych, jak i też budzących wątpliwości, o których wcześniej mówiła moja przedmówczyni.

Chciałabym zapytać – czy są w ogóle jakiekolwiek metody badania efektywności tych działań, które są podejmowane?

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Bardzo proszę pana o przedstawienie się, bo zapomniałem nazwiska.

Prezes Krajowego Sztabu Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej Jerzy Płókarz:

Jerzy Płókarz, Krajowy Sztab Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej. Chciałem się zwrócić do pana dyrektora z MSWiA, jak i do pana dyrektor a z Biura Prewencji Komendy Głównej Policji w dwóch problemach. Oczywiście doceniając i uznając bardzo potrzebne działania profilaktyczne, szkolenia w zakresie przestrzegania i uczulania osób starszych odnośnie do występujących zagrożeń, chciałbym powiedzieć, że my akurat prowadzimy te działania w sytuacji już bezpośredniego udzielania pomocy, gdy to zagrożenie ma miejsce.

I tutaj pytanie – czy są państwo zainteresowani współpracą z ogólnopolską organizacją, która prowadzi jeden taki tor działań, to jest przycisk sieci życia, który w przypadku najścia czy przyjścia takiego oszusta do seniora pozwala mu poprzez przyciśnięcie jednego przycisku w sposób niezauważalny nawet dla tego agresora wezwać pomoc. Ponieważ działamy jako organizacja non profit, z udziałem bezpośrednio służb państwowych, przekazujemy sygnał do odpowiedniego oficera dyżurnego jednostki policji i na miejsce jest kierowany patrol policji. Ale nie ma jakiejś instytucjonalnej, co nas też troszeczkę zadziwia, współpracy pomiędzy resortem czy komendą a stowarzyszeniem, które niemal każdego dnia komuś gdzieś na terenie kraju niesie pomoc w sytuacjach zagrożenia różnego typu.

Druga sprawa, która już była tu przez panią przewodniczącą poruszana – naciąganie osób starszych na różnego rodzaju usługi. Otóż też mamy pewne problemy. Bo o ile agresor jest…

Jeszcze wrócę do poprzedniego tematu. Dlaczego w ogóle go sygnalizuję? Ponieważ spotkaliśmy się również z takim problemem, że nie było to wezwanie, że agresor jest na miejscu, a więc nie można było wysłać patrolu interwencyjnego na miejsce zdarzenia, tylko otrzymaliśmy zgłoszenie od jednej z naszych członkiń, że ktoś do niej dzwonił właśnie metodą „na wnuczka”. Przekazaliśmy informację do oficera dyżurnego komendy miejskiej w tamtym rejonie, ale nie spotkaliśmy się z żadnym zainteresowaniem. To była sobota wieczór, więc najlepiej, jakby w poniedziałek zainteresowana zgłosiła się gdzieś tam do komendy. Mnie to wręcz zaskoczyło; przy takim nagłaśnianiu problemu nawet ze strony Komendy Głównej Policji nie można powiedzieć, że policja go nie docenia, bo przecież mówi o tym i go sygnalizuje. Ale takie lekceważące zachowanie się ze strony funkcjonariusza policji będącego na pierwszym odcinku, że jeszcze się nic nie stało, zadziwia nas i dobrze by było, żeby służba państwowa ze służbą społeczną współdziałała w takich przypadkach i przeciwdziałała.

Druga sprawa, to jest właśnie naciąganie osób starszych, z którym się często spotykamy i podejmujemy interwencję. Zwłaszcza obserwujemy to w przypadku operatorów telekomunikacyjnych. Bardzo powszechnie ci aktywizatorzy czy handlowcy wprowadzają w błąd te osoby i one wskutek tego podejmują decyzję, że tak, zawieram umowę na taką czy inną usługę. Później okazuje się ona bardzo często o wiele gorsza jakościowo, bo np. kogoś namawiają na zmianę stacjonarnej linii telefonicznej na tzw. światłowód (bardzo często używają takiego sformułowania), co jest zresztą nieprawda, bo po prostu chodzi o łącze internetowe i udawany telefon voipowy. Różni się to tym, jeśli chodzi o jakość, że jest on zasilany zasilaczem z gniazdka i telefon VoIP przestaje działać w momencie braku prądu. Czyli ta starsza osoba nawet z takiego telefonu nie może zadzwonić po pogotowie ratunkowe, jak nie ma prądu. Nikt o tym jej nie informuje. My podejmujemy interwencje w tych sprawach. Kilkakrotnie już się nam udało, by nawet sądownie przystąpić do postępowania i wygrać sprawę, wtedy osoba zrezygnowała, a operator żądał kary umownej i sąd oddalił roszczenie. Ale postępowanie wobec tych ludzi jest bezwzględne, ponieważ ten operator telekomunikacyjny stosuje tego typu metodę – tak, pani zrezygnowała, to my żądamy kary umownej. Ta osoba starsza mówi – no nie, nie zapłacę, bo wyście mnie wprowadzili w błąd. I on sprzedaje ten dług do firmy

windykacyjnej, która z 1000 zł kary nalicza od razu siedem tysięcy i zaczyna być bardzo poważny problem. Interweniujemy w tych przypadkach, używając jednak argumentu, że przedstawiciel operatora telekomunikacyjnego popełnił de facto przestępstwo, albowiem wprowadził w błąd konsumenta i wykorzystując jego błąd doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem, co „jak drut" ma swoje usankcjonowanie w przepisach postępowania karnego.

Udaje się nam dość często doprowadzić do sytuacji, że operator telekomunikacyjny wyraża zgodę na odstąpienie od umowy bez poniesienia kary. Ale jak zwracamy się np. do służb, to mamy problem, bo znowu słyszymy: nie. Policja nie chce podjąć postępowania. Wydaje mi się, że tu też powinna nastąpić współpraca i reakcja karna na popełnienie de facto oszustwa, bo jeżeli nie ma reakcji służb państwowych, to zjawisko się rozpowszechnia. Jeżeli by się udało doprowadzić i ukarano by jednego, drugiego czy trzeciego przedstawiciela, to przy pomocy zaprzyjaźnionych dziennikarzy byśmy spowodowali nagłośnienie takich faktów. Być może nastąpiłoby jakieś zahamowanie tego typu zapędów. Oni dostają prowizję i na siłę, wręcz ordynarnie oszukują tych seniorów. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Dziękuję bardzo. Prosimy kolejne osoby. Pani Wiesława Schubert-Figarska.

Członek Rady Seniorów Bemowo Wiesława Schubert-Figarska:

Ja tylko chciałam uzupełnić wypowiedź pani Marii Godlewskiej, która mówiła, że na UTW przychodzą policjanci i informują o zagrożeniach, i to nie jeden, a nawet w paru rozwijają temat. Według mnie należy się też zająć osobami starszymi niezrzeszonymi w uniwersytetach czy akademiach senioralnych. Wpadłam na pomysł, co może warto wykorzystać, że ważna jest działalność rad seniorów w dzielnicach, np. bemowska rada seniorów zapoznała się ze wszystkimi klubami seniora w całej dzielnicy – tych klubów jest kilkanaście, nawet do 20 – co więcej, pewne informacje zaczęliśmy przesyłać tym grupom. Wydaje mi się, że warto się spotykać z tymi ludźmi i tam powoli, spokojnie, nienerwowo wszystkim tym starszych ludziom wytłumaczyć, którzy przyjdą do klubu seniora, bo to dwa czy trzy bloki, w których blisko mieszkają. Ale np. jest już problem, żeby oni przyszli na uniwersytet, gdzie, jak wiemy, bardzo trudno się dostać, czy do akademii bemowskiej, gdzie trzeba czekać dwa, trzy lata. A trzeba powiedzieć, jest totalny brak informacji wobec tych niezrzeszonych seniorów, a im człowiek starszy, tym bardziej trzeba umieć trafić do niego powoli, spokojnie i jeszcze raz, tak jak się mówi w tych starych dowcipach – nauczyciel tak długo tłumaczył, aż sam zrozumiał. I coś w tym chyba jest. Tak że ja proponuję, jeżeli są tutaj przedstawiciele rad seniorów, żeby trafić właśnie do tych wszystkich klubów seniora w dzielnicach, przynajmniej warszawskich. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Bardzo dziękuję. Bardzo proszę pana.

Prezes Funduszu Hipotecznego Robert Majkowski:

Dzień dobry. Robert Majkowski, Fundusz Hipoteczny Dom. Reprezentuję, jak może część z państwa wie, najstarszy w Polsce fundusz zajmujący się wypłatą świadczeń dla seniorów w zamian za przeniesienie prawa własności do nieruchomości. Istniejemy od 2008 r., do tej pory, na co chciałem zwrócić uwagę, zwróciło się do nas, do funduszu, blisko 50 tys. osób zainteresowanych usługą hipoteki odwróconej, a do dzisiaj nie doczekaliśmy się regulacji, która pozwalałaby w bezpieczny sposób korzystać seniorom z tego rozwiązania. Nie dalej jak dwa-trzy miesiące temu mieliśmy do czynienia z wyrokami chociażby w sądzie we Wrocławiu, gdzie na podstawie podobnej usługi stwierdzono przestępstwo, którego wartość przekroczyła 2 mln zł, jednorazowe przestępstwo. Jeśli więc, w mojej opinii, ta usługa nie zostanie uregulowana, tym bardziej będziemy eksponować seniorów na ryzyka i oszustwa związane z tego typu świadczeniami.

Chciałbym panu przewodniczącemu też przypomnieć o projekcie ustawy o świadczeniu dożywotnim, nad którą to ustawą pracowaliśmy jeszcze w ramach poprzedniego Ministerstwa Gospodarki. Niestety, ustawy w poprzedniej kadencji parlamentu nie udało się wprowadzić. Projekt ustawy został zaopiniowany, przygotowany, ale nigdy nie

wszedł w życie. Pytanie – co dalej z tym projektem ustawy? Tak jak może część z państwa wie, został przygotowany projekt ustawy i ustawa, która normuje uregulowanie odwróconego kredytu hipotecznego dla banków, to do dzisiaj martwe prawo. Prawo, które weszło w życie półtora roku temu, do dzisiaj jest martwym przepisem. A jest rynek, profesjonalny rynek, etyczny, który stara się wychodzić z ofertą wobec osób potrzebujących dodatkowych środków. Hipoteka odwrócona, na pewno państwo to wiedzą, nie jest rozwiązaniem dla wszystkich, ale jest masa osób, które potrzebują takiego rozwiązania i można je oferować w sposób bezpieczny dla seniorów. A brak regulacji powoduje, że ryzyko oferowania takiej usługi jest bardzo duże. Nadzór, regulacja, ustawowe zdefiniowanie, w jaki sposób taka usługa powinna być oferowana, na pewno to bezpieczeństwo seniorów poprawi. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Dziękuję za przypomnienie tego tematu. Rzeczywiście, Ministerstwo Gospodarki nad tym projektem ustawy pracowało. Minister Haładyj, który był w MG, teraz jest w Ministerstwie Rozwoju, w związku z tym pewnie w kolejnym planie pracy byśmy ten temat regulacji tzw. odwróconej hipoteki, świadczenia dożywotniego uwzględnili.

Prezes Funduszu Hipotecznego Robert Majkowski:

Jeśli mogę jeszcze, słowo uzupełniające. Na dzisiaj liczba klientów korzystających w profesjonalny sposób z profesjonalnych usługodawców nie jest zbyt duża, bo to jest około tysiąca seniorów. Ale skala zainteresowania jest gigantyczna i narastająca. To jest kilkadziesiąt tysięcy osób, które zgłosiły się z zapytaniem o tego typu usługę. A wiemy też z obserwacji rynku, że właśnie dochodzi w tym obszarze do nadużyć, do oszustw. Bo ta usługa polega na złożeniu seniorowi obietnicy, że będzie otrzymywał określone środki pieniężne. Niestety w obiegu cywilnym pomiędzy osobami fizycznymi, czy pseudoprzedsiębiorcami dochodzi do składania obietnic, które są bardzo często bez pokrycia i skala nadużyć… – tutaj pan przedstawiciel policji wspomniał o tym, że w 2014 r. było 2 tys. zdarzeń, o łącznej szkodzie na 19 mln zł. A, tak jak wspomniałem, w pierwszym kwartale br. jedna szkoda w jednej sprawie zidentyfikowanej czy osądzonej w sądzie wrocławskim, to było ponad 2 mln zł. Jeden incydent. To są takie straty dla seniorów.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Bardzo dziękuję. Kontynuujemy. Bardzo proszę się przedstawić.

Członek Komisji Organizacyjno-Prawnej OPS Renata Ekielska:

Renata Ekielska. Chciałabym uzupełnić i dodać od siebie do wypowiedzi pani przewodniczącej Ostrowskiej, ponieważ w świetle przepisów, zgodnie z prawem komornicy i różnego typu służby publiczne, jak np. zarządy komunikacji, mają możliwość wglądu w dane osób, które kiedyś tam zalegały, czy nie zapłaciły jakichś odsetek. Mamy w tej chwili kilka tego typu spraw. Zauważyliśmy, że są wyciągane sprawy sprzed 8-9 lat i żąda się dodatkowych wpłat. Jest to może niezbyt wiele, raz 16 zł, raz 90 zł, ale mimo wszystko najczęściej senior, który np. jest z czterdziestego, czterdziestego drugiego roku, wiadomo, że nie będzie składał wniosków odwoławczych. Poza tym często jest tak, że senior nie rozumie, skąd się to bierze. Pierwszy okres, kiedy może złożyć zażalenie, mija, i przychodzi konieczność zapłaty. Myślę, że w ramach dobrej opieki nad seniorem warto zwrócić uwagę i na tego typu sprawy. Komornicy są bezwzględni, również i inne służby, które skupują długi, pakiety długów i dochodzą do wniosku, że jeżeli ktoś w Polsce ma tak wysoki wiek, to znaczy, że na pewno zapłaci i nie będzie się bronił. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Bardzo dziękuję za zwrócenie uwagi na ten aspekt pracy komorników sądowych i firm windykacyjnych. Kolejna pani, bardzo proszę.

Słuchaczka UTW Krystyna Witkowska:

Nie wiem, czy to, co powiem, jest w ogóle możliwe. Ale wracając do sprawy „na wnuczka". Czy nie można byłoby w bankach zrobić jakiegoś zalecenia, żeby kasjerka, która wypłaca bardzo wiekowej osobie jakąś spora sumę, mogła zapytać, czy to jest konieczne? Bo przecież ci starzy ludzie najczęściej chodzą do banku, pobierają pieniądze i potem są gdzieś

umówieni na danie tych pieniędzy. Nie wiem, czy to jest możliwe ze względów prawnych i finansowych. Ale wydaje mi się, że można byłoby coś takiego zrobić. Bo jeśli osoba, która pobiera, nie wiem, 15 czy 20 tysięcy zł, ma lat 80 czy 90, to ta kasjerka powinna się zastanowić.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Zadamy to pytanie panom z komendy i z ministerstwa. Dziękuję bardzo.

Słuchaczka UTW Krystyna Witkowska:

Nie wiem, czy jeszcze będzie jakaś sprawa związana ze zdrowiem. Bo jest w tej chwili bardzo aktualna akcja tej karty zdrowia dla seniora. Ale już są wielkie nieporozumienia, czy to mają porobić zakłady opieki społecznej, czy każdy we własnym interesie ma sobie tę kartę gdzieś tam, nie wiem skąd, pobierać. Bo te informacje w gazetach są bardzo niedokładne. Dziękuję bardzo. Ja jestem z UTW. Krystyna Witkowska.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Wrócimy do tego tematu. Dziękuję bardzo. Pan Stanisław Trzmiel, proszę bardzo.

Członek Wojewódzkiej Rady Seniorów Stanisław Trzmiel:

Witam państwa. Chciałbym się podzielić pewną uwagą. Ostatnio chodzę na walne zgromadzenia spółdzielczości. Słyszałem, jak mieszkańcy tych spółdzielni skarżyli się na spotkaniach z policją nie tylko na naciąganie „na wnuczka”, ale sami też zgłaszają różne problemy.. Moje doświadczenie z tych spotkań jest takie, że publicznie lepiej nic nie zgłaszać i nie mówić, że np. grupa taka i taka, bo ta grupa prawdopodobnie siedzi na sali i wszystko słyszy. I potem mieszkańcy, którzy głośno się skarżyli, mówili – no tak, policja nie działa, bo nie znalazła sprawcy, a mnie oblali benzyną samochód i prawie go spalili, uszkodzili. Czyli ja mówię do wszystkich państwa, że takie problemy, które dezorganizują życie w danej dzielnicy, najlepiej zgłaszać samemu, bo wtedy po prostu chuligani nie wiedzą, kto zgłosił i nie są w stanie zaszkodzić danym osobom. I mówię to na przykładzie: z 10 osób mówiło, że poniosło pewne straty dlatego, że zgłosiły takie problemy. A potem policja nie jest w stanie złapać takiego, który może z czasem wyjdzie. Tak że chciałbym państwa przestrzec, że trzeba wiedzieć, gdzie zgłaszać tych chuliganów. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Bardzo dziękuję. Proponuję, szanowni państwo, żebyśmy zamknęli tę serię pytań i umożliwili udzielenie odpowiedzi naszym gościom.

Temat, który w mojej opinii również oczywiście wymaga dodatkowego rozwinięcia, który się też bezpośrednio łączy z kwestią bezpieczeństwa osób starszych, to jest temat bezpieczeństwa ruchu drogowego. Mam nadzieję, że w następnym półroczu wrócimy do tematu bezpieczeństwa ruchu drogowego, biorąc pod uwagę w szczególności starzejące się społeczeństwo i określone działania, które powinien wykonywać rząd i Krajowa Rada Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, koordynujący w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa osób starszych, w ścisłej współpracy z jednostkami samorządu terytorialnego.

Prośba jest w tej chwili o odpowiedź na te pytania.

Rzecz, która mnie interesuje – czy ten kontynuowany program „Razem bezpieczniej”, który w tej chwili ma swojego patrona, pana Władysława Stasiaka, w jakiejś mierze uwzględnia nowe wyzwania, nowe cele szczegółowe? Czy doświadczenia lat 2007-2015 pozwalają stwierdzić, czy ta forma grantów, które rozdzielają wojewodowie, się sprawdziła? Na ile jest to kontynuacja, na ile są jakieś inne akcyjne działania, które usprawniłyby działania w obszarze bezpieczeństwa? Dziękuję bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Komunikacji Społecznej MSWiA Tomasz Deptuła:

Może najpierw odpowiem na najważniejsze pytania wszystkich państwa, przede wszystkim te, które dotyczyły bezpośrednio MSWiA. Potem oddam głos przedstawicielowi policji. Zacznę od pytania pana prof. Szymborskiego, dotyczącego straży pożarnej. Odpowiedź jest: tak, tak i tak. Straż pożarna uczestniczyła, uczestniczy i będzie uczestniczyć we wszystkich działaniach w projektach dotyczących podniesienia bezpieczeństwa, w tym bezpieczeństwa seniorów. To miało miejsce w poprzednich edycjach programu

„Razem bezpieczniej", tak samo będzie w przyszłości. O szczegółach współpracy straży pożarnej z policją może powie pan przedstawiciel policji, ale bez wątpienia program jest otwarty na tę służbę i ta służba aktywnie się w to włącza.

Jeżeli chodzi o problemy dotyczące działań naruszających interesy materialne seniorów, to niestety jest przede wszystkim domena UOKiK i w granicach wyznaczonych naszemu ministerstwu robimy to, co możemy przede wszystkim właśnie w ramach profilaktycznoprewencyjnych. I tu chciałem zwrócić uwagę, że właśnie te cele, którymi są podniesienie świadomości osób starszych i ochrona interesów konsumentów starszych, są wpisane zarówno w program „Razem bezpieczniej", jak i w program „Bezpieczny senior" realizowany przez policję.

Panu Jerzemu – przepraszam bardzo, pan się przedstawił tak szybko, że nie zdążyłem zapisać nazwiska…

Prezes Krajowego Sztabu Ratownictwa Społecznej Sieci Ratunkowej Jerzy Płókarz:

Jerzy Płókarz.

Zastępca dyrektora Departamentu Komunikacji Społecznej MSWiA Tomasz Deptuła:

Dziękuję. Odpowiem bardzo szybko. Jesteśmy otwarci na współpracę, oczywiście w granicach wszystkich obowiązujących procedur. Proszę się z nami skontaktować, będziemy rozmawiać, jest możliwość współpracy, zarówno rozmów z nami, jak również włączenia się w przygotowywane przez nasz resort programy i konkursy. Zapraszamy do udziału.

Nie wiem, co jeszcze z takich ważniejszych rzeczy. Pan przewodniczący zwrócił uwagę na kwestię bezpieczeństwa ruchu drogowego. Oprócz programu przygotowanego przez nas w tej nowej edycji programu „Razem bezpieczniej im. Władysława Stasiaka" przygotowujemy nowe inicjatywy, które przedstawimy zapewne na jednym z kolejnych posiedzeń Komisji. One będą dotyczyły również osób starszych, m.in. będę dotyczyły budowy bezpiecznych przejść drogowych, ten program jest w przygotowaniu.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Dziękuję, panie dyrektorze. Poprosimy o głos pana dyrektora Dariusza Minkiewicza. Chyba, że pan dyrektor jeszcze.

Zastępca dyrektora Departamentu Komunikacji Społecznej MSWiA Tomasz Deptuła:

Nie.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Dobrze. Pan dyrektor Minkiewicz, KGP.

Dyrektor Biura Prewencji KGP młodszy inspektor Dariusz Minkiewicz:

Panie przewodniczący, szanowni państwo. Odpowiem może nie po kolei, ale jeszcze bym pewne elementy dodał, uzupełnił. Na pewno chciałbym się odnieść od razu na początku do słów pana, które w mojej ocenie, jak również w moim odczuciu i odczuciu policji też nie są akceptowane i nie będą akceptowane. Dziwi mnie taka indolencja i niechęć ze strony policjantów, którzy mieli obowiązek przyjąć zgłoszenie i podjąć działania, dlatego też bardzo bym prosił ewentualnie po tym spotkaniu o kilka słów rozmowy, byśmy ten temat uszczegółowili. Chciałbym to definitywnie wyjaśnić, bo jest to niedopuszczalne.

Szanowni państwo, odnosząc się do słów pana profesora, powiem tak: program „Razem bezpieczniej" jest o tyle ciekawy i tak skonstruowany, że nie zamyka i nie ogranicza, jeżeli chodzi o element pracy i działań w zakresie, powiedziałbym, głównie do bezpieczeństwa, ale też wskazuje na pewne partnerstwo współpracy i partnerstwo w zakresie organizacji. To jest też duże wyzwanie dla samorządu, ale to jest o tyle ciekawie i konstruktywnie skonstruowane, na tyle budująco, że są zagwarantowane pewne środki finansowe, dzięki którym można pewne działania przedsiębrać i nie ukrywam, że jest to kolejny element takiego pozytywnego wydźwięku, jeżeli chodzi o możliwości pracy w szeroko rozumianym bezpieczeństwie.

Niestety z przykrością muszę odpowiedzieć na pytanie pani profesor, że policja, no, może nie z przykrością, ale to też jest ciekawy materiał dla ośrodków naukowych, że policja nie prowadzi badań, analizujących skuteczność tych programów. Bo te programy, jeżeli chodzi o zakres merytoryczny, to są bardziej pewnego rodzaju działania ogólne,

może nieskatalogowane jako program edukacyjny, ale na pewno, co już tutaj wybrzmiało, to jest bardzo szczególna grupa osób, z którą trzeba pewną świadomość budować cyklicznością, systematycznością, cierpliwością w dotarciu z przekazem, jeżeli chodzi o bezpieczne zachowania. W mojej ocenie, obserwując tę sytuację związaną z przestępstwami, które są dokonywane na osobach starszych, widzę naprawdę pewną poprawę, jeżeli chodzi o takie zachowanie, które już troszkę wśród osób starszych budzi pewien dystans. Już widzimy pewne nawyki, które nie są takie wprost, że osoba starsza na tyle zawierzy, że przekazuje pieniądze, tylko widzimy pewne sygnały związane z telefonami do policji, z potwierdzaniem, czy to był policjant, czy ktoś inny. I widzimy symptomy takie, które świadczą, że być może te programy przynoszą jakiś rezultat i efekt. Ale takich skategoryzowanych odniesień do skuteczności nie mamy na poziomie policji.

Szanowni państwo, bardzo ważny element, który tutaj wybrzmiał, to był temat związany z sytuacją, kiedy dochodzi do braku ochrony konsumenta. Nie ukrywam, że z poziomu policji podczas tych spotkań też próbujemy osobom starszym przybliżyć wiedzę na temat inspekcji handlowej, funkcjonowania rzecznika praw konsumenta i ogólnie organów, które chronią każdego konsumenta, w tym zwłaszcza osoby starsze powinny wiedzieć o tych organach.

Tu też padło ciekawe stwierdzenie dotyczące postępowań pracowników instytucji finansowych, które powinny w jakiś sposób być uczulone na sytuację wypłaty znacznej ilości gotówki, jeżeli starsza osoba podchodzi do okienka. I takie spotkania, takie obszary szkoleniowe też skierowaliśmy do przedstawicieli banków i agencji pocztowych, żeby podpowiedzieć im, wskazać modele pewnych zachowań, wątpliwości w przypadku wypłat i zleceń przelewów dużych sum pieniędzy przez osoby starsze.

Ja też bardzo jestem zbudowany tą informacją, bo nie ukrywam, że to co państwo otrzymują, to jest jeden element, który może świadczyć o pracy policji, zawarty na piśmie i na papierze. Ale słyszałem tu też głosy pozytywne, że policjanci są jednak widziani, że uczestniczą w takich spotkaniach, prowadzą dyskusje, szkolenia. I zarówno za te głosy pozytywne, ale także krytyczne, bo na ich podstawie policja buduje jakiś kierunek swoich działań, bardzo serdecznie państwu dziękuję.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Dziękuję bardzo. Czy są jakieś uzupełniające pytania? Jeszcze raz pan Stanisław Trzmiel.

Członek Wojewódzkiej Rady Seniorów Stanisław Trzmiel:

Chciałem powiedzieć, że mieszkam przy parku, gdzie jest ogromnie dużo rowerów. I wiem, że nie wolno po pasach jeździć rowerami. A ci ludzie, którzy jadą do parku, to się ścigają. I często dochodzi do kolizji pomiędzy idącymi pieszo, a jadącymi na rowerach. I ciągle, kiedy przechodzę i widzę takie sytuacje, to myślę o państwie, że powinniście jakąś szeroką dyskusję na ten temat w telewizji przeprowadzić, bo może dojść do różnych wypadków. A jak sam próbuję zwracać uwagę takiemu dżentelmenowi, to najczęściej słyszę – odczep się pan… Chciałbym, żeby państwo na to uwagę zwrócili, no i oczywiście muszą być jakieś kary, bo jak ich nie będzie, to nie będą prawa szanowali.

Przewodniczący poseł Michał Szczerba (PO):

Dziękuję bardzo. Wrócimy do tego tematu przy okazji bezpieczeństwa ruchu drogowego, dotyczącego osób starszych.

Szanowni państwo, chciałbym bardzo serdecznie podziękować za dyskusję, chciałbym również podziękować za te informacje, które otrzymaliśmy. Liczba 2 tys. przypadków przestępstw dokonywanych metodami „na wnuczka", „na policjanta" pokazuje, że mamy do czynienia z poważnym zjawiskiem, także ta kwota, która została w materiale wskazana, blisko 20 mln zł poniesionych strat, pokazuje, że skala tego zjawiska jest coraz większa, o czym mówią też statystyki. Tutaj oczywiście potrzebna jest współpraca i przede wszystkim edukacja osób starszych. Ale też to posiedzenie Komisji pokazało nam, że są inne obszary, w których pojawiają się oszustwa, pojawiają się firmy czy podmioty, które naciągają starszych mieszkańców. W szczególności zostali tu wskazani operatorzy telefonii komórkowej i sieci telekomunikacyjnej, a także inne sprawy, wymagające regulacji, które dzisiaj zostały przypomniane, również dotyczące odwróconej hipoteki, świadczeń dożywotnich, tak aby również nie były przedmiotem oszustw, które

się pojawiają i które również zostały wskazane. Jeszcze raz bardzo serdecznie dziękuję panom z MSWiA, jak i z Komendy Głównej Policji za współpracę z Komisją i zaprezentowanie tego materiału.

Dzisiaj zorganizowaliśmy posiedzenie prezydium Komisji i chciałbym poinformować państwa, że pani przewodnicząca i prezydium uzgodniliśmy, że kolejne posiedzenie będzie poświęcone sytuacji osób chorych na alzheimera i choroby otępienne oraz sytuacjom prawnym i życiowym ich opiekunów oraz raportowi NIK mówiącemu o opiece medycznej osób w wieku podeszłym, który NIK przygotowała na podstawie kontroli przeprowadzonych w 2015 r.

Dziękuję serdecznie państwu. Stwierdzam, że Komisja przyjęła informację do wiadomości. Zamykam posiedzenie.